

ἦτο ἡ σύζυγός της· ἀλλὰ ἡ ἐμφάνισις ἐκείνη· ὑπῆρξεν ἀκαριαία, ὥστε ἡ ἀμφιβολία δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβληθῇ εἰς βεβαιότητα.

Ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ — οὐδεὶς δύναται νὰ τὸ ἀνῆλθῇ — κατέχει δευτέραν τινὰ ὄρασιν, εἰς τὴν ἰσχυρὸς ἠθικὸς ἐρεθισμὸς παρέχει ἐνίοτε θαυμασίαν διορατικότητα. Ἡ διορατικότης αὕτη ἀνεπλήρωσε παρὰ τῇ κυρίᾳ Δεβεζαίᾳ ὅ,τι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἴδῃ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ σώματος. Ἔσχε δ' αὕτη τὴν συνειδήσιν, ἥ μᾶλλον τὴν βεβαιότητα, ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ φορείου φερόμενον ἐκεῖνο πρᾶγμα ἦτο τὸ πτώμα τοῦ κυρίου Βιλλεδιού.

Ἡ κερκυνοδόλος αὕτη ἀποκάλυψις, ἀντὶ νὰ ἐπιφέρει εἰς αὐτὴν νευρικὴν κρίσιν, ἐκδηλουμένην διὰ δακρύων καὶ κραυγῶν, ἐπὶνέγκεν εἰδός τι ὑπνοβασίας. Ἡ Μαργαρίτα, χωρὶς νὰ ἔχῃ συνειδήσιν τῆς πράξεώς της, κατέλιπε τὸν κοιτῶνά της, διέτρεξε τοὺς σκοτεινοὺς διαδρόμους, κατῆλθε τὰς κλίμακας, ἔφθασεν εἰς τὸν κήπον καὶ ἤρχισεν νὰ περιφέρηται περὶ τὸν πύργον, βαδίζουσα εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχεν. Ἐβόδιζε βραδέως καὶ ρυθμικῶς, ὡς αὐτόματον. Ἀνεξήγητος ζᾶλν εἶχε καταλάβῃ αὐτὴν. Ἡ γνῶσις ποῦ ἦτο· ἡ γνῶσις τί ἐζήτει. Ἄν τὴν στιγμὴν ἐκείνην εὐρίσκετο τις ἐνώπιόν της καὶ ὠμίλει αὐτῇ, οὔτε θὰ ἤκουεν αὐτόν.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, ἔφθασεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ νεκρικοῦ ὑπογείου, οὗ ἡ θύρα εἶχεν ἀφῆθῇ ἀνοικτὴ ὑπὸ τοῦ Καλλιουὲ καὶ τοῦ κόμητος. Ὑπείκουσα δὲ εἰς τὸ ὠθοῦν αὐτὴν ἐνστικτον, εἰσῆλθεν εἰς τὸν διάδρομον. Καθ' ὅσον ἐπροχώρει, ἀσθενὲς φῶς ἔφθασεν ἄχρις αὐτῆς, χωρὶς ὅμως νὰ προσβάλλῃ τὴν ὄρασιν της. Τότε ἐφάνη εἰς τὸν κόμητα καὶ τὸν δασοφύλακα ὡς φάντασμα, ἐρχόμενον ἐκ τοῦ ἄλλου κόσμου. Ἐπὶ τέλους, εἰσῆλθεν ἐν τῷ φωτεινῷ κύκλῳ. Ἐπροχώρησε κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ ἀνοικτὸν μνημα καί, ἀναγνωρίσασα τὸ καθημαγμένον πτώμα τοῦ ὑποκόμητος, ἀνεκτίσαστο ἐπὶ στιγμὴν τὰς αἰσθήσεις της, ὅπως ἀπολέσῃ αὐτὰς σχεδὸν ἀμέσως.

Τὰ λοιπὰ εἶναι γνωστά.

Ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀρχεται ἡ ἡμετέρα ἱστορία, ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Δεβεζαί εὐρίσκετο πολυάριθμος καὶ φαιδρὸς ὄμιλος. Ἡ Μαργαρίτα εἶχε μεταβῇ, ὅπως διέλθῃ ἐβδομάδας τινάς, παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ τῆς ἐν Βερρῷ. Ὁ δὲ κόμης, προσωρινῶς ἐλεύθερος, παρέθε-
 τεν εἰς εἰκοσάδα φίλων πρόγευμα, ὅπερ ἔμελλε ν' ἀκολουθήσῃ μέγα κυνήγιον, μετ' ὃ περιέμενε τοὺς κυνηγοὺς λουκούλιον γεῦμα. Τὸ πρόγευμα διήρκεσε πολὺ. Οἱ κύνες ἔτρεχον ἀνήσυχοι, καὶ οἱ ἵπποι ἐχρεμέτιζον ἐν τῇ παρὰ τὸν πύργον πλατείᾳ, ἐνῷ οἱ προσκεκλημένοι ἔμενον ἔτι πίνοντες ἀνθηγαυικὸν οἶνον. Ἐπὶ τέλους, οἱ ἐκπεφυσισμένοι ἀπόγονοι τοῦ Νεμβρῶδ ἀπεφάσιζαν, σχεδὸν δυσαρέστως, νὰ ἐγκαταλίπωσι τὰς φιάλας καὶ νὰ ἱππεύσωσιν. Ἐπρόκειτο νὰ κυνηγήσωσι μίαν ἔλαφον.

Τὸ κυνήγιον ὑπῆρξεν ἐξοχόν. Τὸ ζῷον μετὰ ἐξάωρον δρόμον, ὄμνιον πρὸς τὸν τοῦ ἵππου τοῦ ἄσματος τοῦ Βούργερ, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ μέρος, ὅθεν ἔφυγε, καί, ἀποκαμὸν ἐκ τοῦ κόπου, κατέφυγεν εἰς μικρὸν τι τέλμα, κείμενον εἰς ἀπόστασιν τετάρτου λούγης περίπου ἀπὸ τῶν κιγκλίδων τοῦ πύργου.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

Σ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΑΝΑΓΡΕΞΕΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΝΕΥ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ἑσπέρα δεκάτη τρίτη.

Ἀπόψε ἡ Σελήνη μοὶ διηγήθη τὰ ἑξῆς:
 — Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀγούσης εἰς τὸ δάσος, ὑπάρχουν δύο ἀγροτικαὶ οἰκίαι· αἱ θύραι των εἶνε χαμηλαί, τὰ δὲ παράθυρα ἀκόμη χαμηλότερα· περικυκλοῦνται ὅμως ἀπὸ κλιμακταριαῖς καταφόρους σταφυλῶν καὶ ἀπὸ πλῆθος ἀνθισμένων κισσῶν, αἱ δὲ στέγαι των γέμουσι χλόης καὶ ἄλλων φυτῶν.

Ὁ κήπος δὲν περιέχει παρὰ γεώμηλα καὶ κράμβας· οὐχ ἦντον, εἰς τινὰ γωνίαν, ἀνθίζει καὶ μία τριανταφυλλιά καὶ ἐκεῖ πλησίον ἐκάθητο μικρὰ κόρη· εἶχε τὰ βλέμματά της προσηλωμένα ἐπὶ τινος ὑψηλῆς δρυός, πεφυτευμένης μεταξὺ τῶν δύο ἐκείνων οἰκιῶν, οἱ κλώνες της εἶνε μεγάλοι, κατερχόμενοι μέχρι τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν, ὁ δὲ κορμός της εἰς τὴν κορυφὴν ἐπριονίσθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ πατρός της.

Ἐκεῖ λοιπὸν κατεσκεύασε τὴν φωλεάν του ὁ πελαργὸς καὶ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εὐρίσκετο οὗτος ἐπάνω καὶ ἐρράμφιζε τὸν κορμόν.

Αἶφνης ἀνοίγει ἡ θύρα τῆς οἰκίας καὶ ὠραῖος παῖς ὁμηλὴς ἐξέρχεται καὶ πλησιάζει τὴν κόρην· ἦτο ὁ ἀδελφός της.

— Τί κυττᾷς ἔτσι; τὴν ἐρωτᾷ.

— Νά, κυττάζω τὸν πελαργόν, τοῦ ἀπῆντησεν, ἡ γειτόνιστά μας μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ πελαργὸς φέρνει τὰ μικρὰ παιδάκια εἰς τὰς μητέρας καὶ ὅτι ἀπόψε θὰ φέρῃ καὶ εἰς τὴν μητέρα μας ἓν, λοιπὸν περιμένω νὰ ἴδω πότε θὰ τὸ φέρῃ.

— Μπᾶ, κουτὴ ποῦ εἶσαι, καὶ μὲν καὶ τὸ πιστεύεις;

— Ἀμὴ σὺ γιατί δὲν τὸ πιστεύεις;

— Καὶ μὲ μοῦ τὸ εἶπε χθὲς ἡ γειτόνισσα, ἀλλὰ ἐνῷ ὠμίλει, γελοῦσα· γὰρ νὰ βεβαιωθῇ λοιπὸν ἐγὼ τῆς λέγω νὰ ὀρκισθῇ εἰς τὸν Θεόν, ἀλλ' ἐκείνη δὲν ἤθελε, λοιπὸν δὲν εἶνε ἀλήθεια· ἔπειτα δὲν τὸ κατάλαβες ὅτι τὸ λέγουν αὐτὸ εἰς τὰ παιδιὰ γὰρ νὰ τὰ κοροϊδεύουν;

— Πολὺ καλὰ· ἀμὴ τότε λοιπὸν ἀπὸ ποῦ ἔρχονται τὰ μικρὰ παιδιὰ;

— Δὲν τὸ ξέρεις; τὰ στέλνει ὁ Θεός.

— Ναί, μὰ ὁ Θεός, λέγουν, πῶς τὰ σκεπάζει μὲ τὸ ροῦχό του· πῶς λοιπὸν ξεύρουν ὅτι αὐτοὺς τὰ φέρνει;

Αἶφνης ὅμως κρότος διαχωριζομένων κλῶνων ἠκούσθη ἐντρομα τὰ παιδιὰ ἐκυττάζοντο, μὴ τολμῶντα νὰ ἴδωσι πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἠκούετο ὁ κρότος.

Μετ' ὀλίγον ἤνοιξεν ἡ θύρα καὶ ἡ γειτόνισσα τὰ προσεκάλεσεν.

— Ἐλάτε λοιπὸν νὰ δῆτε τὸ παιδάκι ποῦ σᾶς ἔφερον ὁ πελαργός.

Τότε το ἄρρεν, στραφὲν πρὸς τὴν ἀδελφὴν του μὲ βλέμμα πλῆρες ἀθωότητος:

— Καλὰ λές, Φιρί, πῶς τὰ φέρνει ὁ Πελαργός τὰ παιδάκια.

Ἐκείνη δὲ ὑπερήφανος:

— Ἀμ, πῶς νομίζεις!... τῷ ἀπῆντησεν.

X.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

Εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν:

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ

Θ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ

Α'

ΝΑΘΑΝ Ο ΣΟΦΟΣ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ

Μετὰ εἰκονογραφιῶν.

Τιμᾶται δραχ. 3 (ἐλεύθ. ταχυδρ.) ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς 5.

Β'

ΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ

Ῥδαὶ Ἀλκαῖαι.

Τιμῶνται δρ. 1 (ἐλεύθ. ταχυδρ.) ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς 2.

ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΓΑΜΟΣ

Τιμᾶται δρ. 1,50 (ἐλεύθ. ταχυδρ.).

Ἐξέδοθ' ἡ Γ' τεύχος τῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

περίεχον τὴν συνέχειαν τοῦ Νικόλα Σιγαλοῦ, νέας Ἀθηναϊκῆς μυθιστορίας τοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου. Τιμὴ ἑκάστου τεύχους (ἐξ 46 σελίδων μετ' ἐξωφύλλου) λεπτὰ 50.

Συνδρομὴ ἑτήσια (24 δεκαπενθήμερα τεύχη) δρ. 10. προπληρωτέα, ἐξάμηνος δρ. 6 προπληρωτέα.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν αἱ αὐταὶ τιμαὶ εἰς χρυσόν. Ἀντὶ 3 μόνον δραχμῶν, τῇ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν, οἱ νέοι ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ δικαιούνται νὰ λάβωσι τὰ προεκδοθέντα τεύχη τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, ὡς καὶ τινὰ ἐξ αὐτῶν κατ' ἐκλογὴν ἀντὶ 25 λεπτῶν ἑκάστου τεύχους.

Τὰ τεύχη ταῦτα, ἀποτελοῦντα τὴν 1ην περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, ἀπαρτίζουσι σειράν τερπνῶν, ὠφελίμων καὶ ἀξιοαναγνώστων ἔργων, ὡν κατάλογος ὑπάρχει ἐν τῇ προεκδοθείσῃ ἀγγελίᾳ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Κορίννης», ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10, ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ προηγούμενα τεύχη ὡς καὶ τὸ νέον ἐκδοθὲν.